

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

adgang, der hidtil har været til at give sådan tilladelse, er udgået ved forslaget § 14 b. Dette hindrer selvsagt ikke, at der afholdes enkeltstående fester; der må så blot søges om en tilladelse hertil i hvert enkelt tilfælde.

§ 14 b (lovens § 22, stk. 3) indeholder endvidere det vigtige forslag, at der fremtidigt ikke skal kunne gives stående tilladelser til udskænkning af stærke drikke i forsamlingshuse. Kommissionen har udtalt sig om dette spørgsmål i betænkningen side 86. Politimesterforeningen har erklæret sig enig heri, og jeg er også af den opfattelse, at disse stående tilladelser har kompliceret hele forsamlingshusproblemet. Dette, at forsamlingshuse og foreningerne, der afholder fester i forsamlingshusene, er henvist til i hvert enkelt tilfælde at søge om en lejlighedsstilladelse til udskænkning af stærke drikke, giver en klarere regel. At de stående tilladelser til udskænkning af afholdsdrikke efter forslaget kun kan gives for 6 måneder ad gangen, skal også nævnes. Efter den nuværende regel kan sådan tilladelse gives for 1 år ad gangen, men dette lille spørgsmål kan også drøftes nærmere i udvalget.

Lovforslagets § 14 c (lovens § 22, nyt stk. 7), kan jeg ganske tiltræde. Det, man hidtil har savnet ved forsamlingshusbeværtningen, er bl. a. en bestemmelse om, at det retlige ansvar for festerne hviler på såvel forsamlingshusværten som forsamlingshusets bestyrelse. De af kommissionen i betænkningen side 87 anstillede betragtninger kan efter mit skøn bidrage til, at beværtningen i forsamlingshusene på de steder, hvor forholdene ikke har været tilfredsstillende, bringes op på et højere plan.

Efter beværterlovens § 23 kan politiet, i København magistraten, for 1 år ad gangen give personer, der opfylder betingelserne for at erhverve vandrebrev, tilladelse til fra vogn eller bod på gader og pladser at forhandle bl. a. pølser og til at servere bl. a. kaffe. Den ved lovforslagets § 15 a foreslåede forlængelse af gyldighedstiden for disse tilladelser tilsigter en administrativ forenkling, og forslaget i samme paragraf, § 15 b, vil gøre det muligt i sygdomstilfælde og lignende at åbne adgang til antagelse af medhjælp til pasning af stedet, en naturlig og rimelig bestemmelse.

Jeg skal herefter henvise til kommissionsbetænkningen side 19, hvor et mindretal har givet udtryk for den opfattelse, at de musiktilladelser, der kan meddeles af politiet i medfør af beværterlovens § 24, meddeles i et for liberalt omfang, hvorfor man henstiller, at det gøres til en betingelse for udfærdigelse af disse tilladelser, at det ud fra ordensmæssige og ædruelighedsmæssige hensyn ikke kan anses for betænkeligt, at der gives adgang til musikalsk underholdning og dans. Kommissionens flertal har været af den mening, at politiet allerede har de nævnte forhold for øje, hvorfor flertallet ikke skønner, at der er anledning til at stille forslag om ændring af beværterlovens § 24, men flertallet er selvsagt enig i, at tilladelserne ikke bør give anledning til misbrug. Vedrørende dette spørgsmål er der således ikke fremsat noget forslag.

Efter beværterlovens § 26 kan der ikke meddeles beværterbevilling med ret til udskænkning af stærke drikke til de forsamlingsbygninger i landkommuner, der bruges som mødelokale, sportstræningslokale o. lign. Kommissionen har drøftet, om det fortsat er rimeligt at udelukke enhver mulighed for sådan bevillingsmeddelelse, hvis der kan siges at være tale om egnede lokaler. Dette spørgsmål er behandlet i kommissionsbetænkningen side 78—83. Et flertal er gået ind for at fravige den foran citerede bestemmelse under forudsætning af, at de lokaler, der bruges til de nævnte formål, har selvstændig indgang, og at der findes andre lokaler, der er egentlige beværtningslokaler. En forudsætning for at meddele beværterbevilling med ret til udskænkning af stærke drikke til forsamlingshuse er selvsagt, at beværterlovens almindelige regler respekteres, herunder navnlig reglerne om sognerådenes — eventuelt vælgernes — vetoret. Herpå tager lovforslagets § 16 sigte. Jeg tror personlig, at en sådan regel — rigtigt administreret — vil kunne bidrage til at bringe det ukontrollerede drikkeri i forsamlingshusene under mere effektiv kontrol end hidtil.

Jeg kommer herefter til marketenderibestemmelserne, lovforslagets § 17 (lovens § 27) — vel nok den del af beværterloven, som kommissionen har ofret mest tid på. Dette kompleks af bestemmelser er behandlet i kommissionsbetænkningen side 97—